

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12163/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ашанин, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, Града Београда кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда и Градске општине Савски венац, ради физичке деобе, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 18088/22 од 09.12.2022. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 18088/22 од 09.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 18088/22 од 09.12.2022. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 270/20 од 22.09.2021. године, ставом првим изреке, констатовано је да је предлог предлагача повучен. Ставом другим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 18088/22 од 09.12.2022. године, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепеног решења и обавезан предлагач да противнику предлагача другог реда накнади трошкове целог поступка у износу од 186.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова

(„Службени гласник РС“, број 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија. У конкретном случају предлагач је изјавио посебну ревизију против другостепеног решења о трошковима којим је преиначено првостепено решење у погледу одлуке о трошковима поступка и обавезан предлагач да противнику накнади трошкове парничног поступка. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Сходно изнетом, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија предлагача није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је преиначено првостепено решење у погледу одлуке о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, то је ревизија недозвољена и по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**